

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obdo/57/2015
Identifikačné číslo spisu:	1108214614
Dátum vydania rozhodnutia:	21.09.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1108214614.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v sporovej veci žalobcu: mz trade, s.r.o., Priemyselná 1, Ladomerská Vieska, IČO: 36 633 046, právne zastúpeného: Martina Pastierová, advokátka, Cintorínska 36, Nová Baňa, proti žalovanému: Hotel MINCIAR s.r.o., Partizánska dolina č. 531/21, Kremnica, IČO: 35 977 825, právne zastúpenému: JUDr. Jozef Váculík, advokát, Včelárska 29, 821 05 Bratislava, o zaplatenie 7.868,93 eur s príslušenstvom, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 11. septembra 2013, č. k. 3Cob/349/2012-331, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu o d m i e t a.

Žalovaný má právo na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I v Bratislave rozsudkom č. k. 29Cb/113/2008-299, zo dňa 27. júna 2012 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 7.868,93 eur so 14,25% úrokom z omeškania od 1.1.2008 do zaplatenia a na náhradu trov konania sumu 3.929,93 eur. Na náhradu trov štátu uložil žalovanému zaplatiť na účet súdu prvej inštancie sumu 87,76 eur. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že účastníci uzavreli v zmysle § 536 Obch. zák. zmluvu o dielo, na základe ktorej žalobca ako zhotoviteľ zabezpečil na základe požiadavky žalovaného ako odberateľa i materiál potrebný na zhotovenie diela. Uviedol, že žalobca ako zhotoviteľ mal ohľadne materiálu v zmysle § 541 Obch. zák. postavenie predávajúceho. Žalobca svoju povinnosť vykonať dielo splnil a preto žalovanému vznikla povinnosť podľa § 548 cit. zák. zaplatiť cenu. Žalovaný cenu materiálu nezaplatil v lehote splatnosti a dostal sa do omeškania a preto súd žalobe vyhovel i v časti úrokov z omeškania, ktorých sadzbu určil podľa § 369 ods. 1 Obch. zák. účinného v čase vzniku omeškania. O trovách štátu rozhodol podľa § 148 ods. 1 O. s. p. a náhrade trov konania podľa § 142 ods. 1 O. s. p., ktoré

pozostávali zo zaplateného súdneho poplatku za návrh v hodnote 472 eur, 15 úkonov právnej pomoci, režijného paušálu, náhrady za stratu času strávenú cestou na pojednávanie, výšky hotových výdavkov žalobcu na cestovné a výšky hotových výdavkov na zabezpečenie kópií dôkazných listín. Súd nepriznal

žalobcovi náhradu za úkon právnej pomoci a režijný paušál a to sťažnosť na prieťahy v konaní, nakoľko nejde o úkon odbornej právnej pomoci.

2. Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 11. novembra 2013, č. k. 3Cob/349/2012-331 rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej potvrdil, v časti výroku o náhrade trov konania zmenil tak, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov prvostupňového konania 2.550,82 eur a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 244,97 eur k rukám právneho zástupcu žalobcu. V odôvodnení rozsudku uviedol, že sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku vo veci samej. V časti výroku o náhrade trov konania žalobcu odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že z priznaných úkonov pred súdom prvého stupňa nepovažoval za účelne vynaložené na uplatnenie práva v súdnom konaní úkony, a to porada s klientom, vyhľadávanie a vypracovanie porovnania faktúr, príprava otázok pre svedka, ďalšia porada a nahliadnutie do spisu. Odvolací súd z priznaných 15 úkonov právnej pomoci súdom prvého stupňa nepriznal žalobcovi náhradu za 5 úkonov a priznal žalobcovi náhradu trov konania na súde prvej inštancie vo výške 2.550,82 eur. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že ich náhradu súd priznal úspešnému žalobcovi vo výške 244,97 eur.

3. Proti časti výroku rozsudku Krajského súdu v Bratislave o náhrade trov konania podal dovolanie žalobca, navrhol, aby dovolací súd napadnutý rozsudok v časti náhrady trov konania zmenil tak, že žalobcovi popri náhrade trov prvostupňového konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia vo výške 2.550,82 eur prizná aj náhradu trov konania spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku vo výške 472 eur. Dovolanie podal z dôvodu odňatia možnosti konať pred súdom podľa ustanovenia § 237 písm. f) O. s. p. Uviedol, že skutočnosť nepriznania, a to na rozdiel od pôvodného rozhodnutia okresného súdu, náhrady trov konania spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku, nie je nijakým spôsobom odôvodnená a vôbec ani len spomenutá v odôvodnení rozsudku krajského súdu.

4. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu žalobcu uviedol, že ide len o chybu v počítaní resp. inú zrejmú nesprávnosť, ktorú je možné odstrániť postupom podľa § 164 O. s. p., keďže nesprávnosť rozsudku Krajského súdu v Bratislave, ktorého nápravy sa žalobca dovolaním domáha žalovaný nespôsobil a nemôže mu byť na ujmu.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C. s. p.“), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

6. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 a § 239 O. s. p.

7. V danom prípade je v prejednávanej veci dovolaním napadnutý výrok, o ktorom sa rozhoduje formou uznesenia. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. Dovolanie žalovaného nesmeruje proti uzneseniu, ktoré je uvedené v týchto ustanoveniach; prípustnosť jej dovolania preto z § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. nevyplýva.

8. So zreteľom na ustanovenie § 242 ods. 1 druhá veta O. s. p., ktoré ukladá dovolaciemu súdu povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných vád uvedených v § 237 O. s. p. (dovolanie podané pred 1.1.2015), dovolací súd sa neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O. s. p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 písm.

a/ až g/ O. s. p., teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesné nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným.

9. Vady uvedené v § 237 písm. a/ až e/ a g/ O. s. p. dovolateľ nenamietal a ich existenciu po preskúmaní obsahu spisu nezistil ani dovolací súd.

10. S prihliadnutím na obsah dovolania, v ňom zvolenú argumentáciu a vytýkané nedostatky sa dovolací súd osobitne zamerlal na skúmanie, či postupom odvolacieho súdu nebola žalovanému odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O. s. p.).

11. Pod odňatím možnosti pred súdom konať treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odňala možnosť pred ním konať a uplatňovať procesné práva, ktoré sú mu priznané za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv a oprávnených záujmov, najmä právo predniesť (doplniť) svoje návrhy, vyjadriť sa k rozhodným skutočnostiam, k návrhom na dôkazy a k vykonaným dôkazom, právo označiť navrhované dôkazné prostriedky, právo so súhlasom predsedu senátu dávať v rámci výsluchu otázky účastníkom alebo svedkom a právo zhrnúť na záver pojednávania svoje návrhy, vyjadriť sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci.

12. Dovolateľ videl vadu tejto povahy v tom, že odvolací súd nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie v časti týkajúcej sa priznanej náhrady trov konania.

13. Dovolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že vada rozhodnutia krajského súdu ako súdu odvolacieho v napadnutej dovolaní časti náhrady trov konania a to náhrady trov za zaplatený súdny poplatok, bola vada nesprávneho matematického výpočtu a bola odstránená vydaním opravného uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25. septembra 2015, č. k. 3Cob/349/2012-355, ktorým krajský súd opravil nesprávne uvedené vyčíslenie trov konania a namiesto 2.550,82 eur uviedol správnu sumu náhrady trov konania 3.023,34 eur. Súd prvého stupňa priznal žalobcovi náhradu trov konania vrátane trov súdneho poplatku 3.929,93 eur a ako vyplýva z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu túto sumu odvolací súd priznal žalobcovi nižšiu o hodnotu 5 úkonov právnej pomoci a režijného paušálu, t. j. priznal aj náhradu trov súdneho poplatku, len nesprávne matematicky vyjadril náhradu trov spolu. Z uvedeného je zrejmé, že v danej veci nešlo o nedostatočne odôvodnené rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré by zakladalo dovolací dôvod v zmysle ust. § 237 písm. f) O. s. p., nakoľko uvedené závery vyplývajú z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu.

14. Zo spisu nevyplýva, že by sa odvolací súd v prejednávanej veci dopustil porušenia procesných oprávnení žalobcu, majúcich za následok odňatie mu možnosti pred súdom konať. Z tohto dôvodu dospel dovolací súd k záveru, že v posudzovanej veci postup súdov nemal za následok znemožnenie realizácie procesných práv žalobcu podľa § 237 písm. f/ O. s. p.

15. Keďže prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ustanovení § 239 O. s. p. a dovolacím súdom neboli zistené ani vady konania v zmysle § 237 O. s. p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu v súlade s § 447 písm. c/ C. s. p. odmietol, ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný.

16. O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 262 a § 255 ods. 1 C. s. p.

17. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.